

Psalmul 64

Ascultă-mi glasul, Dumnezeule, când gem!
Ocrotește-mi viața împotriva vrăjmașului de care mă tem!

Păzește-mă de anelirile celor răi,
de ceata gălăgioasă a oamenilor nelegiuți!

Ei își ascut limba ca o sabie,
își aruncă vorbele lor amare ca niște săgeți,
ca să tragă în ascuns asupra celui nevinovat;
trag asupra lui pe neasteptate, fără nicio frică.

Ei se îmbărbătează în răutatea lor: se sfătuiesc
împreună ca să întindă curse și zic: „Cine ne va vedea?”
Pe la cale nelegiuiri și zic: „Iată-ne gata, planul este făcut!”

O prăpastie este lăuntru și inima fiecăruia!

Dar Dumnezeu aruncă săgeți împotriva lor:
deodată iată-i loviți. Limba lor le-a pricinuit căderea,
și toți cei ce-i văd clatină din cap.

Toți oamenii sunt cuprinși de frică,
și mărturisesc: „Iată ce a făcut Dumnezeu,”
și recunosc că aceasta este lucrarea Lui!

Cel neprihănit se bucură în Domnul și în El își caută scăparea;
toți cei cu inimă fără prihană
se laudă că sunt fericiți.

